

JULIETTA, dcera Musolinova

Poutavý román z našich dnů

Napsal J. Sokolovský

Kdož by byl na něho nehleděl! I sám neposedný zapisovatel sledoval každý jeho pohyb! A diváci, vlastně divácky povstávaly šleštilivě, nachylovaly se, mačkaly se, nasazovaly kukátka.

Jinak bylo ticho, neboť bylo známo, kterak se vyjádřil Bartolo dřív, než do porotní síně vkročil.

"Dám ihned vyklidití galerie, stane-li se projev nějaký," opovážil se říci tento hrubeš!

Dámam tudíž nezbylo, než prověriti své sympatie loupežnickovi mluvením, darem největším, jakého jest žena sehopena. Z nouze ctnost!

Ale Bartolo přece jen všemožným nebyl! Stalo se jeho, proti čemuž nedalo se zakročiti úředně. Když totiž Musolino těsně podle předních řad obecnstva krácel, povstalo poupě asi dvanáctiletý v modrých, vzdušných šatečkách, seděl vedle velmi vznešené matinky a natáhnul ruku,

podávalo zlosynovi malou kyticí — snad konvalinkovou.

Musolino stanul, zadíval se na malou signoru, pousmál se a opatrně překročil kyticí, která mu k nohám sletěla. Teprv jeho strážce na ni šlápnul nemotornou svou botou erární, začal sklídat sykot njeblížších dam.

Lavice obžalovaných — bůh ví z jakých důvodů — měla podivné vzezření. Není povědomo, komu se vyřhnul v hlavě tak středověký vtíp, obklopiti ji železnou klecí. Musolino přece nevyhlížel nikterak jako papoušek, čejka nebo luňák!

Ale klec tam byla a strážcové vnutili do ní obžalované. Síní zavzněly nové sykoty, jenž umkl, když Musolino, dosud neusednuv, hlasitě prolašoval:

"Já, Giuseppe Musolino, jenž byl zván bičem Kalabrie, protestuji proti barbarskému útlisku, je-muž mne porotní soud prodobruje.

Není dosti na dlouhé vyšetřovací vazby? Není dosti na tom, že nezřetnost pout užírala mně ruce a nohy? Kde vlastně jsem? V Africe mezi lidojedy anebo ve státě evropském, pokrokovém?"

Nač tato klec? Jest mně snad zpívati v ni skřivani tričky a slavíci tlukoty? Zvedám stížnost proti tomu a vybízím soud, abych byl zbaven vazby, nehodně člověka! Dosud nejsem odsouzen!

Kdo se vlastně bojí, že jsem snad vešel do této síně, abych páchal nové zločiny? Myslím, že soudy se jedná o to jen, aby zvěděli, jakých zločinů jsem se dopustil dřív a proč jsem vlastně zde a co mne pohluo k těžké odvetě. Chei mluvití volně se svými soudci, abych se ospravedlnil a trvám na tom, aby mně byla ponechána vůle pohybu. Skoro již rok bylo se mnou zacházeno jako s dravcem. Bylo mně odepřeno vše, co k životu náleží, teplo, světlo, potravina, lůžko. Byl jsem blížek šílenství, smrti hladem, slepotě. Jest to nestačí?"

Chtěli, abych mluvil jazykem uvoleným, zbavte mne pout a nemužte mně svým barbarstvím k zaslouženým urážkám. Čekám na od-pověď!"

Souhlasné mumláni proběhlo řadami posluchačstva, ale již také klepnul doktor Bartolo na zvonek okovaným konceem své tužky soudcovské a zahřimal:

"Upozorňuji obecnostvo jednou za třikrát a pro všechny příhady, že dám síní okamžitě vyklidití, pro-jeví-li shromáždění svůj souhlas nebo nesouhlas s nařízením soud-ním.

A vám, obžalovaný, pro vždy připomínám, že nejste oprávněn vytýkati či navrhopati něco soud-nímu tribunálu. Jen ústy svého obhájce smíte mluvití se soudem, nejste-li přímo tázán. Máte-li stíž-nost nějakou, necht' jí přednese váš obhájce."

"Můj obhájce, hahaha!" za-

smál se loupežník. "Kde jest? Neviděl jsem ho vůbec v posledních dnech a také mu nepříkládám žádné zvláštní důležitosti, neboť jsem zpozoroval, že při jediném hovoru, který se mnou měl, přišel proto jen, ne aby mne hájil, nýbrž jen — —"

Zvoneček předsedy zajel a uřál obžalovanému řeč.

"Nostřpán pomluv vašeho obhájce," zvolal Bartolo, "jímž jest muž, který se těší v Neapoli vysokému věhlasu. Jest všeobecně znám jako průkopník právní vědy. Šťastná náhoda vám ho dala za obhájce! Važte si ho! Nebylo po-přáno každému obžalovanému, a-by se krýti mohl za věhlas a řeč-nické nadání muže tak slavného.

Pane doktore Bastiano! Bud'te tak laskav a dohodněte se s obžalovaným o tom, chcete-li či nechte-te-li navrhnouti něco ve prospěch svého klienta."

Nikdo se však nehnuv a teprv za tři vteřiny ozval se kdosi:

"Obhájce není přítomen! Dok-tor Bastiano se nedostavil!"

Teprv nyní povšimnul si tribu-nál této "citelné mezery" v soud-nictví. Předseda, žalobce, porota, členové senátu — všichni se díva-li vytřeštěně na stolec a stoli-ci pana obhájce, ale doktora Evalda Bastiana neviděl nikdo.

"Opozdil se někde," prvil Bar-tolo, "ale je to nepochopitelné při jeho přesnosti! A líčení mělo býti zahájeno již před — — před dvaecetí minutami — — hej! Slu-ho! Podívejte se, nevězí-li pan doktor v komnatě pro advokáty! Snad se tam hádá s některým etě-ným kolegou — —"

Sluha letěl a vrátil se za dvě minuty udýchán, s oznamem, že pana doktora Bastiana v celé soud-ní budově není.

President se hryznuv ve spodní ret. Bylo mu to nepříjemno, neboť v případě, že by obhájce nebylo, nucen byl soud na rychlo zjedna-ti jiného, s nímž již by se nebyl mohl Bartolo "dohodnouti."

Trapným byl tento pomysl! Ci-zí advokát nebyl by přece pustil zájmy svěřencevy se zřetele a ne-byl by ho jen tak zhola vydal na pospas presidentovi, jako Bartolo jistojistě od Bastiana očekával.

A padesát tisíc mohlo plavat — a pomsta?

"Snad by bylo nejlépe," ozval se konečně Bartolo, potlačiv svůj nepokoj, "kybychom poslali ry-chlý vzkaz do jeho příbytku. Opoz-dě ní toto nemohu si vysvětliti, ne-boť doktor Bastiano není takový, aby nechal na sebe čekati soud a porotu, obžalovaného a hlavně — svou povinnost. Byl vždy přesným, pokud ho znám, i nemohl jsem si na něho stěžovati nikdy. Někjaké nezdvořilosti není sehopen a proto myslím — — ho-la! Co to? Vy přistupujete ke stol-ku obhájce? Kdo jste?"

Rozléty se totiž dvěře, do sí-ně vešel mladý muž pružného vzrůstu a pružných kroků, bezvad-ně oděn talírem a biremtem, jakož jest zvykem italských advokátů. Vzkročil, poklonil se, položil čer-nou brašnu se spisy na stolec a krácel pak po stupních ke stolu soudcovskému. Byl zjevem neoby-čejným, něžným, nemužným a pře-ce jen poutavým. Kdož mohl, dí-val se na něho se zalíbením, i sám Bartolo.

A když nadzvedl bím, divili se všichni neobyčejně dlouhým a hustým, úplně černým kadeřím ne- známého vteřele.

"Pane presidente! Slavný sou-dce a vysoce etní pání porotové!" rozevřel se jemný, kovově zněj- jící alt přichožního, "prosím za prominutí! Omeškal jsem se tím, že jsem si dal přišívati k rukavi-ci knoflík.

Jest mně neobyčejnou etí, před-staviti se! Doktor Julio Silva, ad-vokát z Bologne, toho času konci-pient a zástupce doktora Evalda

Bastiana. Můj chéř náhle onemoc-něl a sice mimo Neapol, takže ne-můžu dostáti své povinnosti obhájovatelské a nařídil mně, abych ho zastupoval.

Zde jsou doklady mé působnos-ti. Račte je prozkoumati," doložila Julietta vážně. "případ jsem prostudoval společně se chefem a s obžalovaným se zahy dohodnu, jakož doufám."

Kapitola 59.
Zástupce.

Doktor Bartolo se jaksi překr-čil ve svém vysokém křesle, asi tak, jakoby se vyhnouti chtěl ú-deru letícího naň kamene. Pro pr-vý okamžik nevěděl vskutku, eo a jak — tak byl překvapen.

Bastiano nemocen — mimo Ne-apol — posílá zástupce! Který řábel odvážil se přefizioniti pro-vaz, jehož konce Bartolo a Basti-ano nad Musolinem drželi?

A takového chasníka mladého nosilá, zajisté obnivého, horlivé-ho, jehož žene pýcha a touha po-slávě k obhájovacím stolkům!

Bartolo rychle vytáhl kapsník a stíral si — suché čelo, neboť se obával, že všichni v síni postřeh- nou zrudlost vzteku, která se mu po tváři rozlila. Poslední nadějí jeho bylo zachytiti se důvodu ně-jakého, pro který by mohl vteřel- ce odpuditi — ale jaký důvod, ne-dalo-li se dokladům podávaným nie vytknouti?

Posléze vynutil přece ze sebe:

"To je sice všecko v pořádku, pane doktore Silvo — — xy tedy jste — mhm! — koncipientem dok-tora Bastiana a máte praxi z Bo-logni. Dovolte však, abych pro-zkoumal, ježto vás neznám a po-něvadž se jedná o případ velmi vážný, vaše doklady podrobněji. Diplom doktorského jste nabyl — —"

"V Bologni!" doplnil domnělý koncipient, při čemž sáhnul pod talír do kabátu a vyňal ještě ně-jaké listiny, ale již také zamával Bartolo rukou a prvil:

"Přeruší-li líčení na deset mi-nut! Pane doktore Silva, račte vstoupiti se mnou do mé pracov-ny!"

Mladý advokát zmizel za presi-dentem, jenž ho vedl krátkou chodbou do svého bureau, velmi elegantně a pohodlně zařízeného.

"Posad'te se, mý milý pane doktore!" hovořil nasladle presi-dent, když vstoupili a dvěře za sebou zavřeli, "pravil jsem již, že kladu váhu na vážnost případu a jest tudíž mo svou povinnost, všimnouti si dopodrobna každé maličkosti. Nemějte mně tudíž za zlé!"

"Prosím!" odpověděla zaku- klená dívka v rouše advokátském.

"Mohl by nějakým opomenutím zbytečně vyvolán býti zmatek a tomu se chei vyhnouti, seč jsem, zde však, poněvadž jsme úplně sa-mi, netřeba mezi námi žádných škrobeností. Bud'te mně srdečně vítán, rozmlýl mladý kolego!"

Julietta hbitě nastavila ruku a stiskla Bartolovi silně podávanou pravici. Zároveň podávala mu ně-kolik listin.

"Mám všecko v pořádku," ho-vořila, směje se, "neračte se obá-vati, že bych se odvažoval něčeho, seč bych nebyl. Oprávněnost k ob-hájování mám a vše jsem studo-val. Chef mne milerád zasvětil do podrobnosti — —"

"Oh! O tom nepochybují. Lis-tiny jsou vskutku v pořádku," přemýšlil jí Bartolo, "ale sprave-dlivě se přiznávám, že mne toto náhle onemocnění Bastianovo po-někud mrazil. Nepomyslil jsem si, že by mohl právě dnes dáti se za-stupovati — —"

"Nevěděl ještě před hodinou, že se nedostaví sám," prohodila dívka vážně.

"Onemocněl vskutku a těžce?"

Aspoň povážlivě, jak lékař tvr-dil, neboť konstatoval záchvat mrtvice."

"Jakže?"

"Vskutku."

Bartolo se zadumal. Na čele mu vystoupilo několik krupějí potu.

"Fatální věc!" pronesl stisně-ně, "jest mým přítelem a želím ve-lice jeho nehody — již k vůli so-bě. Račte rozuměti, rozmlýl kolego! Byl jsem naprosto přesvědčen

že mně v dnešním případě přetěž-kém práci ulehčí, neboť znám jeho zvyky, způsoby, útoky, klíčky atd. Vždyť mně rozumíte.

A nechá mne na holičkách! Po-žle mi odpůrce neznámého, snad nebezpečného, ba jistě velmi ne-bezpečného pro zvláštní roztomil-lost, která přímo čiši z celého zje-vu. To není pro mne maličkost! Myslím, že vám, rozmlýl doktore Silva, nelze odolati na řečnickém ko-lbišti a obávám se tudíž blamá-že!"

A proč? Pro zbytečnou a ne-prospěšnou věc. Musolino byl vlastně odsouzen dřív, než proces jeho zahájen. Vláda očekává s na-prostou jistotou, že bude nad ním zlomena hůl a že rozsudek vyzní na nejvyšší trest.

To znamená: doživotní žalář, neboť trest smrti jest u nás, bo-hužel, zrušen. Pokud se týče sou-kromé mne samého, nejraději bych viděl chlapa na houpačce me-zi nebem a zemí."

Bartolo umkl, zadíval se na Ju-liettu, jakoby odpověď očekával, ale dívka ani broum nebyla, se-děla klidně. Zhavý její zrak zavra-tával se téměř do mozku Bartolo-va, jenž byl čím dál víc zmaten.

"Zkrátka!" pomáhal si z ne-snáží náhlým obratem, poněvadž etil, že se nit obratnosti a vtipu zamodrehala, "nebudem dleati s padouchem mnoho eavků. Chef vás zajisté poučil a myslím tedy, že se omezte na nejujnější — mhm! — a zvláště obžalobu že ne-budete seslabovati pádnými proti-důvody.

Hled'te, rozmlýl kolego! Proes-by se protáhnuv zbytečně do ne-konečna a proč vlastně? Rádi by-chom to odbyli navždy. Je-li prav-da, kolego — — ?"

"Zajisté! Také bych se rád ú-kolu tohoto zhostil," přisvědčila Julietta.

"Nuže! Ruka ruku myje. Stačí, připomenu-li v soukromí panu mi-nistrovi spravedlnosti, aby si všimnul vaší hezké osůbky a va-šich schopností. Nejsm bezví-li-vu u ministerstva a dovedu býti vdečným za každou ochotu. Rád bych dostal chaplíka na věky vě-kův pod zámek a vy byste mně k tomu mohl dopomoci.

Muž, který při takovém procesu jedná obezřetně, již právě touto vlastností zahajuje svou karieru — to jest na bíledni a jsem bezpe-čen, že to také ministr spravedl-nosti uzná. V Římě se celkem do-bře slouží u nejvyššího soudu a tam byste měl vyhlídky velkolepé, úřední i soukromé, neboť jste za-jímavým zjevem. Bude mi zvlášt-ní potěchou, jestliže mou přímlu-ovou chytíte štěstěnu za obruhu suknice a nepustíte ji."

"Ah! Kterak jste laskav, pane presidente!" opáčila dívka, "dě-kuj vám z plna srdce za přízeň, kterou mi projevujete. Nevím do-sud, čím jsem si zasloužil — —"

"Prosím, teprve si zasloužíte. Upozornil jsem již a tází toliko, jsmo-li srozuměni?"

"Ale ovšem! Čplně a dokonale!"

"Vyhovíte své povinnosti?"

"Zajisté!" zasmála se Julietta rozmarně.

"Vraťme se tedy do porotní sí-ně," pronesl Bartolo se zjevnuo ú-levou, zakládaje sobě na své di-plomatické obratnosti, "jest-li do-brým účnem místra Bastiana, po-zorzněm jste mi zajisté a zacho-váte se dle toho."

"Dal mně již své pokyny," pra-vila Julietta, pousmávši se význam-ně.

"Tak? Co vám řekl vlastně?"

tázal se Bartolo poněkud úzkostl-ivě.

"Zmínil se, že jest již jakés před-

chozí dohodnutí mezi vámi," ho-vořila dívka s kouzelnou důvěr-ností, která Bartola omanovala, "a z tohoto důvodu již jest samo-zřejmo, že jeho zástupce bude re-spektovati —"

"Ah! Věc jest povahy zcela ne-vinné!" přerušil jí Bartolo rych-le, "děkuji vám vřele, můj drahý kolego! Nezmyšlil jsem se ve vás!"

Stisknul Juliettě ruku a vrátil se s ní do porotní síně, ale deset minut prodloužilo se přece jen v patnáct!

Zatím se zajímalo obecnostvo i celé soudní "příslušenství" o mla-dého, dle úsudku dam velice hez-kého advokáta, který tak neoče-kávaně v processe Musolinově se objevil.

Pro takový senační případ oby-čejně se očekává starý, zkušený obhájce a zde etil klidití vavří-ny jinoch, zajisté panie a nováček, jenž spíše vyhlížel jako studentík, než jako zkušený brusič a krotitel trestního zákona.

Ale — měl hezké vzezření a pro-to mu posluchačstvo rázem důvě-řovalo. První jeho vystoupení u-činila dobrý dojem a vzbudilo zá-jem — více pro něho, než pro celý proces.

Proto se také ozvalo poehvalné mumláni, když president se svého povýšeného místa velmi zdvořile a jaksi vesele prohlásil, že není ná-mitek pro prozkoumání celého pří-padu, proč by nemohl etěný kole-ga a pan doktor Julio Silva zastu-povati náhle onemocnělého dok-tora Bastiana, čehož ovšem se zře-tem k věhlasu starého obhájce litovati jest atd.

"Zahajují tudíž přelčení," kon-čil Bartolo tento zvláštní úvod k procesu, "a pronáším — —"

V tom povstal doktor Silva a vztýčil ruku. Bartolo umkl a za-díval se na něho úžasle.

"Protože se mi dosud nenaskyt-la volná chvíle," řečnil doktor Silva směle, "abych mohl se svým klientem promluvití a myšlenky své s ním vyměnití, jak se sluší do-brému obhájci, čímž vážný apell-na dobrodiní zákona a prosím, a-by mi poskytnuta byla možnost pohovořití se obžalovaným beze svědků pouze deset minut. Vše jest v zájmu spravedlnosti a čekám na příznivou odpověď!"

"Upozorňuji pana obhájce, že bylo přelčení zahájeno, a že se tudíž nesmí obžalovaný před skončením z porotní síně vzdáliti, leč by nastalo přerušeni líčení z vážných důvodů," prvil Bartolo.

"Netrvám na tom, aby se obžalovaný vzdálil," namítnul obháj-

ce, "mohu s ním hovořiti zde. Sta-čí, odstoupí-li stráž, neboť není žádného nebezpečnosti útěku."

"Ah tak!" odvětil Bartolo, "spokojí-li se tím hovořiti zde. Stačí, odstoupí-li stráž, neboť není žádného nebezpečnosti útěku."

"Ah tak!" odvětil Bartolo, "spokojí-li se tím pan obhájce, není, co bych namítal."

"A mně stačí pět minut!" zo-vlala Julietta a krčela zvolna ku kleci, od které strážcové rychle ustupovali.

Musolino seděl na lávce uvnitř klece s trupem vzpřímeným. Hu-stá mříž nedovolovala nikomu sledovati výraz jeho tváře. Bylo mu lhostejno, kdo ho obhájce, Petr či Pavel, ale přes to vše byl zvě-dlav, kdo jest onen muž s hlasem sympatičným a jaksi známým, jenž hodlá za něho kopí lámatí.

Díval se na svého mladého ob-hájce, jenž se ku kleci blížil, dí-val se — a žasnul. Mocně chvě-ní prošlo mu údy, vstával bezdě-ky a již i ústa rozevíral k výkřiku.

(Pokračování.)

Dopisujte do tohoto listu. Uči-níme jej tím zábavnějším.

Dává přednost Chamberlainovi. "V rozmluvě se zástupcem lékář Chamberlain Medicine Co. přišli jsme na uvažování o různých pří-pravkách léčivých, a na jeho pokyn s radostí se zmíním o tom, jak si vážím Chamberlain's Cough Remedy. Mám rodinu šesti dítek a používal jsem toho léku v mé domácnosti po léta. Považuju jej za jediný lék proti kašli v trhu, an jsem zkoušel téměř všech." Earl C. Ross, vydavatel Hamilton Co. Republican News, Syracuse, Kas.

Padají Vám vlasy???

Děláme copy a fetišky z vyče-saných vlasu. Pošlete vlasy poš-tou. E. Stopka & Co., Schuyler.

Známky dobrého zdraví. Jasně oči, čistá kůže, zdravý mozek, energické pohyby jsou známky dobrého zdraví. Netěšite se však takovému zdraví když zážíva va-se není normální a když je porou-chána tak že zastavuje. Foleyho Cathartic tabletky vám v tako-vémto případě pomohou. Účinkují bez bolesti. Každý jest překvapen nad jich účinkem. E. H. Koza.

Výborný prostředek k mazání.

Nemůj by chybět v žádné domácnosti.

Dr. Richter's

PAIN-EXPELLER

Jest po 50 let nejoblíbenějším ze všech domácích prostředků v českých rodinách.

Jen pravý s registrovanou známkou "Kotouč"

25c. a 50c. láhev, ve všech lékárnách anebo přímo od

F. AD. RICHTER & CO.

74-80 Washington Street, New York, N. Y.

VOJT. Svoboda
— majitel uměleckého —
pomníkového
..závodu..
v CLARKSON. - NEBR
Mám ten největší sklad pomníků na ruce západně od Omahy. — Proč byste pla-tili od 20 do 25 procent ko-mišni, když můžete koupiti přímo od vyrobitele.

PALDA'S CIGAR CLIPPING
kuřlavý tabák,
nejlepší toho druhu. — Na prodej je ve všech českých a i jiných obchodech po Nebrase, Jižní Dakotě, Iowě a též i v jiných státech. — ZKUSTE JEJ! — Vyráběn jest českou firmou
Těž vyrábíme všeho druhu doutníky.
GREAT CENTRAL TOBACCO WORKS,
Jos. Buriánek, majitel. Nad 219-221-223 3rd Ave West
CEDAR RAPIDS, IOWA.

PIANA
a
Samohrací
piana.
Přijďte do mého obchodu!
Přijďte nyní!
Ušetříme vám od \$50 do \$100 na kou-pě piana.
Dovolte nám to dokázati.

FRANK
HAMPL
Howells,
Nebraska